

اجلاس سپتامبر ۲۰۰۴ شورای حکام

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در این اجلاس گزارشی را از اجرای پادمان در جمهوری اسلامی ایران به شورای حکام ارائه نمود. در این گزارش، به همکاری های جمهوری اسلامی ایران با آژانس و ارائه اطلاعات و دسترسی های لازم اشاره شده و آمده است که آژانس در درک برنامه هسته ای ایران به طور مداوم پیشرفت می کند. مدیرکل آژانس به دو موضوع کلیدی اشاره می کند. اولین موضوع، مربوط به منشأ آلودگی اورانیوم است که نتیجه گیری کرده است منشأ آلودگی اورانیوم با غنای بالا در نطنز و شرکت کالای الکتریک در نتیجه غنی سازی در این اماکن نمی باشد. موضوع دوم نیز مربوط به سانتریفیوژهای p^1 و p^2 است که علیرغم درک معتبر از تلاش های ایران در این زمینه، آژانس نیاز دارد فعالیت های بیشتری را در این زمینه انجام دهد. در این گزارش، همچنین به موضوع آزمایش های پلوتونیوم نیز اشاره شده که پیگیری آژانس در رابطه با این موضوع را ضروری ذکر کرده است. در بخش دیگری از این گزارش آمده است که آژانس قادر بوده است تعلیق فعالیت های مرتبط با غنی سازی را در ایران راستی آزمایی نماید و این که فعالیتی در اماکن مربوطه مغایر با درک آژانس از تعهدات تعلیق ایران مشاهده نشده است. تحقیقات پیرامون فعالیت های غنی سازی لیزر و آزمایش های اظهار شده در زمینه تبدیل اورانیوم نیز طبق این گزارش به نقطه ای رسیده اند که پیگیری های بعدی به عنوان یک موضوع مرتبط با اجرای عادی پادمان انجام خواهد شد.

نماینده جمهوری اسلامی ایران در آژانس نیز با قرائت بیانیه ای در شورای حکام، به همکاری های گسترده ایران با آژانس در حل و فصل موضوعات مورد نظر آژانس و همچنین اتخاذ اقدامات اعتمادساز نظیر تعلیق فعالیت های مرتبط با غنی سازی در اثر توافق سیاسی با سه کشور اروپایی اشاره کرد. جنبش عدم تعهد نیز با صدور بیانیه ای ضمن تأکید و برجسته کردن آن بخش هایی از گزارش مدیرکل آژانس که مبین اقدامات رو به پیشرفت و همچنین همکاری های ایران با آژانس می باشد، از این همکاری ها و پیشرفت ها استقبال کرد. در بیانیه عدم تعهد همچنین تأکید شده است که تمامی مسائل صرفاً باید از طریق فرایندهای فنی حل و فصل شوند.

متأسفانه، علیرغم همکاری های گسترده جمهوری اسلامی ایران با آژانس و همچنین حسن نیت آن در مذاکرات سیاسی با کشورهای اروپایی و اتخاذ اقدامات اعتمادساز، کشورهای غربی به صدور قطعنامه ای در شورای حکام علیه فعالیت های صلح آمیز هسته ای ایران مبادرت کردند. در این قطعنامه، همکاری های ایران با آژانس و اقدامات اعتمادساز آن نادیده گرفته شده و صرفاً بر ضرورت انجام برخی از اقدامات و یا ادامه اجرای اقداماتی دیگر تأکید شده است.

۱. گزارش مدیرکل آژانس در خصوص اجرای موافقت نامه پادمان در ایران^۱

الف) وقایع نگاری از ژوئن ۲۰۰۴

بازرسان آژانس از ۲۹ مه تا ۳ ژوئن ۲۰۰۴ تعدادی از کارگاه ها را در ایران بازدید کردند تا مبنایی برای نظارت بر تعلیق تولید قطعات سانتریفیوژ ایجاد کنند. آن ها همچنین گفتگوهایی را درباره برنامه P۲ انجام دادند و از کارگاهی که در آنجا روتور ترکیبی P۲ تولید می شده است، بازدید کردند. آژانس در ماموریتی به ایران از ۲۲ تا ۳۰ ژوئن ۲۰۰۴، بازرسی هایی را از کارخانه آزمایشی غنی سازی سوخت نطنز، تأسیسات تبدیل اورانیوم و دسترسی تکمیلی از مرکز فناوری هسته ای اصفهان انجام داد و راستی آزمایی اطلاعات طراحی در کارخانه غنی سازی سوخت نطنز و مرکز تحقیقات هسته ای تهران صورت پذیرفت. در ۲۲ ژوئن ۲۰۰۴، آژانس درخواست دسترسی به سایت لویزان - شیان را در تهران نمود و در مورخ ۲۸ ژوئن ۲۰۰۴ از این سایت بازدید نمود.

آژانس در ۲۳ ژوئن ۲۰۰۴ نامه ای را به همان تاریخ از ایران دریافت کرد که بیان می داشت ایران قصد دارد اجرای اقدامات داوطلبانه گسترش یافته خود را که در یادداشت ۲۴ فوریه ۲۰۰۴ آمده است به حالت تعلیق درآورد و بدین ترتیب، قصد دارد تحت نظارت آژانس تولید قطعات سانتریفیوژ و مونتاژ و آزمایش سانتریفیوژ را از ۲۹ ژوئن ۲۰۰۴ از سرگیرد. ایران در این نامه از آژانس درخواست کرد گام های ضروری را برای از سرگیری این عملیات در تاریخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۴ اتخاذ نماید. در ۲۹ ژوئن ۲۰۰۴، آژانس یادداشتی رسمی به تاریخ ۲۷ ژوئن ۲۰۰۴ از ایران دریافت کرد که با اشاره به نامه ۲۳ ژوئن ۲۰۰۴ خود فهرستی از مهروموم های قطعات و تجهیزات که برای آغاز مجدد قطعه سازی، مونتاژ و آزمایش دستگاه های سانتریفیوژ گازی می بایست برداشته شود، ارائه کرد. در آن نامه، ایران خواستار پاسخ آژانس مبنی بر برداشتن مهروموم توسط بازرسان آژانس یا توسط اپراتور گردیده بود. در نامه ای به تاریخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۴، آژانس دریافت یادداشت ایران را تأیید کرد و با برداشتن مهروموم ها در غیاب بازرسان آژانس توسط اپراتور موافقت کرد.

از ۳۰ ژوئن تا ۲ ژوئیه ۲۰۰۴، آژانس در وین با یک هیأت ایرانی به منظور گفتگو درباره مسائل باقی مانده اجرای پادمان ملاقات کرد. در پایان این نشست، ایران و آژانس در مورد اقداماتی که باید در ژوئیه و اوت ۲۰۰۴ انجام شود تا در حل و فصل آن مسائل پیشرفت حاصل گردد، به توافق رسیدند. طبق

---

^۱ GOV/۲۰۰۴/۶۰, ۱ SEPTEMBER ۲۰۰۴.

توافق انجام شده در این ملاقات، آژانس طی نامه مورخ ۲ ژوئیه ۲۰۰۴ به ایران نظرات خود را درباره اظهارنامه های اولیه ارائه شده توسط ایران برطبق پروتکل الحاقی در ۱۵ ژوئن ۲۰۰۴ ارائه کرد. از ۲۵ ژوئیه تا ۲ اوت ۲۰۰۴، بازرسان آژانس در راکتور تحقیقاتی تهران، کارخانه آزمایشی غنی سازی سوخت نظنز و تأسیساتی در سایت اصفهان، فعالیت های بازرسی انجام دادند. در نظنز، بازرسان همچنین از ساختمان اداری و ساختمان انبار روتورهای سانتریفیوژ در ارتباط با فعالیت های نظارت خود بر تعلیق فعالیت های مربوط به غنی سازی، بازدید کردند.

از ۳ تا ۸ اوت ۲۰۰۴، تیم آژانس به سرپرستی مدیر بخش (ب) پادمان با مقام های ایرانی در تهران ملاقات کرد تا درباره مسائل باقی مانده مشخص شده در نشست ۳۰ ژوئن تا ۲ ژوئیه ۲۰۰۴ گفتگو کند. در ابتدای جلسه، ایران پاسخ های مکتوب خود را به سؤالاتی که آژانس قبلاً برای ایران ارسال کرده بود، ارائه داد. در خاتمه این جلسه، ایران موافقت کرد که به پاسخ کتبی خودش اطلاعات بیشتری اضافه کند و مستندات بیشتری به آژانس ارائه دهد. در تاریخ ۸ اوت، ایران اطلاعات و اسناد بیشتری را ارائه نمود. از ۲۱ تا ۲۵ اوت ۲۰۰۴، در مرکز تحقیقات هسته ای تهران مباحثی انجام شد و دسترسی تکمیلی در کرج و بازرسی و راستی آزمایشی اطلاعات طراحی مربوط به کارخانه آزمایشی غنی سازی سوخت نظنز و کارخانه تبدیل اورانیوم نیز به عمل آمد. از ۱۹ تا ۳۰ اوت ۲۰۰۴ نیز آژانس مکاتبات متعددی از ایران دریافت نمود که متضمن اطلاعات بیشتری درباره مسائل باقی مانده ای بود که در جلسه ۳ تا ۸ اوت ۲۰۰۴ درمورد آن ها بحث شده بود.

ب) موضوعات باقی مانده و ارزیابی ها

برنامه سانتریفیوژ: آژانس همچنان به بررسی اظهارات ایران درباره تاریخچه برنامه غنی سازی سانتریفیوژ P۲ خود به ویژه برای دوره زمانی ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۲ ادامه داده است. طی مباحثی که در تاریخ اوت ۲۰۰۴ انجام شد، ایران تکرار کرد که اگرچه طرح و نقشه سانتریفیوژ P۲ در سال ۱۹۹۵ به دست آمده بود، ولی هیچ اقدامی در رابطه با سانتریفیوژ P۲ تا اوائل ۲۰۰۲ انجام نپذیرفته است. قراردادی برای بررسی خصوصیات مکانیکی سانتریفیوژ P۲ با یک شرکت خصوصی کوچک در ماه مارس ۲۰۰۲ منعقد شد. ایران اظهار نموده است که هیچگونه بررسی امکان سنجی یا بررسی های اولیه یا آزمایش تجربی توسط ایران طی دوره زمانی ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۲ انجام نشده است. مقام های ایرانی همچنین اظهار داشتند علیرغم تماس های مکرر بین ۱۹۹۵ و ۱۹۹۹ در رابطه با موضوعات غنی سازی پی.یک با واسطه ها (که به گفته ایران هر دو طراحی های پی.یک و پی.دو را آن ها فراهم کرده بودند)، موضوع

P۲ در هیچ کدام از این جلسات یا دیگر تماس های خارجی به هیچ وجه مطرح نشده است. ایران این امر را به این واقعیت منتسب می کند که تصمیم گرفته شده بود بر برنامه غنی سازی سانتریفیوژ P۱ تمرکز شود.

منشأ آلودگی: ایران به طور مکرر اظهار داشته است که آلودگی قطعات اورانیوم یافته شده با غنای پائین و غنای بالا در نطنز، کارگاه شرکت کالای الکتریک، فرآیند تکنیک و پارس تراش ناشی از آلودگی قطعات سانتریفیوژ وارداتی P۱ می باشد. برای آن که آژانس قادر باشد مسئله آلودگی با غنای بالا و پائین را حل کند، اطلاعات بیشتری از اماکنی که قطعات وارداتی ساخته شده و جاهایی که متعاقباً مورد استفاده قرار گرفته یا جایی که در مسیر ترانزیت به طرف ایران به آنجا برده شده اند (یعنی تمام اماکنی که آلودگی قطعات ممکن است رخ داده باشد)، نیاز دارد. آژانس به گفتگوهای خود با کشوری که اکثر قطعات سانتریفیوژ آلوده از آنجا نشأت گرفته، ادامه می دهد. تجزیه و تحلیل های انجام شده توسط آژانس، تاکنون نشان می دهد که بیشتر آلودگی های اورانیوم با غنای بالا که در کارگاه کالای الکتریک و نطنز پیدا شده است تطابق منطقی با آلودگی های اورانیوم با غنای بالائی دارد که در قطعات وارداتی پیدا شده است. براساس این تجزیه و تحلیل، مطابقت ها و مدل های محاسباتی غنی سازی دیگر که بر اساس فرایند غنی سازی کشور مبدأ است، منطقاً نشان می دهد که آلودگی های با غنای بالا که در کارگاه کالای الکتریک و نطنز یافت شده است ممکن نیست نتیجه غنی سازی اورانیوم توسط ایران در آن اماکن باشد. آژانس همچنان مشغول بررسی توجیهات دیگر برای توضیح این مسئله و همچنین توجیه و توضیح آلودگی های اورانیوم با غنای پائین می باشد

آزمایش های تبدیل اورانیوم: بین ۱۹۸۱ و اواسط ۱۹۹۳، آزمایش هایی با مقیاس کوچک در زمینه تبدیل اورانیوم در آزمایشگاه های تحقیقاتی ایران در مرکز فناوری اصفهان و مرکز تحقیقات تهران انجام شد. آژانس اطلاعات ارائه شده توسط ایران را با هدف ارزیابی اظهارنامه های ایران در رابطه با این آزمایش ها بررسی کرد. آژانس نتیجه گرفته است که بیانیه ها و اظهارنامه های ایران در زمینه دامنه فنی این کارها، وسائل مورد استفاده و میزان مواد هسته ای استفاده و تولید شده با نتایج بررسی های آژانس مطابقت دارد.

غنی سازی لیزری: آژانس بررسی برنامه های ایران در مورد غنی سازی لیزری به روش تبخیر اتمی را تکمیل کرده و به این جمع بندی رسیده است که توضیح ایران درباره درجه غنایی که با استفاده از روش مذکور در آزمایشگاه جداسازی و لشکرآباد حاصل شده است و میزان مواد استفاده شده در فعالیت های گذشته، با اطلاعات در دسترس آژانس تا بدین روز منطبق است. ایران تمام تجهیزات کلیدی شناخته شده را ارائه کرده که توسط آژانس نیز راستی آزمایی شده است.

آزمایش های جداسازی پلوتونیوم: همان گونه که در گزارش قبلی شورای حکام آمده بود، تعدادی سؤال مربوط به تاریخ و مقدار مواد استفاده شده در آزمایش های جداسازی پلوتونیوم انجام شده توسط ایران وجود دارد. همانگونه که در گزارش های قبلی مشخص شد، نشانه هایی وجود دارد که عمر پلوتونیوم در محلول ها می تواند کمتر از میزان اعلام شده از سوی ایران یعنی ۱۶-۱۲ سال باشد و این بدان معنی است که فعالیت های جداسازی در زمان اخیرتری صورت گرفته است. مقام های ایرانی اظهارات اولیه خود در مورد عمر پلوتونیوم را تکرار می کنند. آژانس به بررسی خود در این زمینه ادامه می دهد.

پروتکل الحاقی: آژانس در حال بازنگری اظهارنامه های اولیه ای که ایران بر مبنای پروتکل الحاقی در ۲۱ مه ۲۰۰۴ ارائه کرده بود و همچنین توضیحات و اطلاعات بیشتری که ایران در پی گفتگوهای مفصل در ماه های ژوئیه و اوت ۲۰۰۴ تقدیم آژانس کرد، می باشد.

بازدیدها و گفتگوهای شفاف سازی: در جلسه ژوئن ۲۰۰۴ شورای حکام، به سایت لویزان - شیان در تهران اشاره شد که مظنون به داشتن فعالیت های مربوط به برنامه هسته ای بود و با برچیدن ساختمان ها از آن سایت، احتمال اقدامات پنهان کاری مطرح گردید. در پاسخ به درخواست آژانس، ایران به آن سایت اجازه دسترسی داد. آژانس همچنین اجازه یافت از دو تجهیزاتی که در این سایت بودند، بازدید و نمونه برداری نماید. ایران همچنین تاریخچه فعالیت های انجام شده در سایت لویزان - شیان را ارائه نمود. بر اساس اظهارات ایران، یک مرکز تحقیقات فیزیک در سال ۱۹۸۹ در آن سایت تأسیس گردید که هدف آن آمادگی های قبلی برای مقابله با حملات و حوادث هسته ای و رسیدگی به مصدومین ناشی از حملات و حوادث هسته ای (پدافند هسته ای) و همچنین ارائه مشورت ها و خدمات علمی به وزارت دفاع بوده است. ایران فهرستی از ۱۱ فعالیت انجام شده در آن مراکز را ارائه نمود. علاوه بر این، ایران همچنین اظهار نمود که هیچ نوع مواد هسته ای قابل اظهار مطابق پادمان آژانس در این

سایت وجود نداشته است و نیز هیچ نوع مواد هسته ای و فعالیت هسته ای مرتبط با چرخه سوخت در لویزان - شیان انجام نشده است. بنا به گفته ایران، در نتیجه اختلاف بین شهرداری و وزارت دفاع و در پاسخ به تصمیمی که دستور به بازگرداندن سایت به شهرداری تهران می داد، سایت با خاک یکسان شد. ایران اخیراً اسنادی برای تأیید این توضیح ارائه کرد. اسناد ارائه شده توسط ایران در حال ارزیابی است و نمونه برداری های محیطی در حال تجزیه و تحلیل است. آژانس همچنین از تمایل ایران برای گفتگو درباره اقلام دومنظوره، استقبال می کند.

تعلیق: ایران در یادداشتی در ۲۹ دسامبر ۲۰۰۳ به آژانس اطلاع داد که بدون تأخیر، موارد زیر را تعلیق خواهد کرد: عملیات و آزمایش هر نوع سانتریفیوژ در کارخانه آزمایشی غنی سازی سوخت نطنز؛ تزریق مواد هسته ای به هر سانتریفیوژی؛ نصب سانتریفیوژ جدید در کارخانه آزمایشی غنی سازی سوخت نطنز و نصب هرگونه سانتریفیوژ در کارخانه صنعتی غنی سازی سوخت نطنز. ایران همچنین اظهار داشت که مواد هسته ای را از تأسیسات غنی سازی سانتریفیوژ تا آن جا که عملی است، خارج خواهد نمود. ایران همچنین اعلام نمود:

- در حال حاضر، سرگرم ساخت هیچ نوع تأسیسات غنی سازی سانتریفیوژ گازی در هیچ جای ایران به جز تأسیسات نطنز نمی باشد و برنامه ساخت تأسیسات جدیدی که قادر به جداسازی ایزوتوپی باشد را در طول دوره تعلیق، در برنامه خود ندارد.
- پروژه های غنی سازی لیزر خود را برچیده است و تمام تجهیزات مربوطه را منتقل کرده است.
- در طول دوره تعلیق قصد ندارد قرارداد جدیدی برای تولید ماشین های سانتریفیوژ و قطعات آن منعقد کند.
- آژانس می تواند کاملاً بر انبار دستگاه های سانتریفیوژ مونتاژ شده در طول دوره تعلیق، نظارت کند.
- ایران قصد ندارد دستگاه های سانتریفیوژ و یا قطعات آن را یا مواد مورد نیاز فرایند غنی سازی را در طول مدت تعلیق وارد کند.
- تولید مواد مورد نیاز برای تزریق در فرآیند غنی سازی در ایران وجود ندارد.

ایران در ۲۴ فوریه ۲۰۰۴ از آژانس دعوت نمود سائر تصمیمات داوطلبانه خود را در موارد ذیل راستی آزمایی نماید: تعلیق مونتاژ و آزمایش سانتریفیوژها و تعلیق ساخت قطعات سانتریفیوژ در داخل کشور، از جمله مواردی که به قراردادهای کنونی مربوط می شود، تا آنجایی که ممکن است (و گفته شد که

هر قطعه ای که تولید می شود و نمی تواند مشمول تعلیق گردد، انبار شده و تحت مهر و موم آژانس قرار می گیرد). ایران همچنین تأیید کرد که تعلیق فعالیت های غنی سازی شامل کلیه تأسیسات در ایران می شود.

در ۲۱ می ۲۰۰۴، ایران به آژانس اطلاع داد که هرگز هیچ نوع تعهدی مبنی بر عدم تولید مواد تزریقی برای فرآیند غنی سازی نداده است و این که تعلیق موقت و داوطلبانه شامل تعلیق تولید UF_6 نمی شود. ایران در ۲۳ ژوئن ۲۰۰۴ تصمیم خود را مبنی بر ساخت قطعات سانتریفیوژ و مونتاژ و آزمایش زیر نظر آژانس اعلام نمود. متعاقب آن، مهر و موم های آژانس به عنوان اقدامات نظارت بر تعلیق تولید، مونتاژ و آزمایش سانتریفیوژهای ایران در نطنز، پارس تراش و فرآیند تکنیک توسط ایران برچیده شد و در طول بازدید ۶ تا ۱۸ ژوئیه ۲۰۰۴ به آژانس برگردانده شد. از زمان گزارش قبلی مدیرکل به شورای حکام، آژانس قادر بوده است عدم عملیات یا آزمایش هر سانتریفیوژ در نطنز را تأیید کند و این که هیچ نوع مواد هسته ای به سانتریفیوژها در نطنز تزریق نشده و هیچ نوع سانتریفیوژ جدیدی در کارخانه آزمایشی غنی سازی سوخت نطنز نصب نشده است، مضافاً این که هیچ سانتریفیوژی در کارخانه صنعتی غنی سازی سوخت نطنز نصب نشده و هیچ بازآوری در آزمایشگاه های چند منظوره جابربن حیان انجام نشده است. آژانس همچنین قادر بوده است تأیید کند که تاکنون در مرکز تحقیقات تهران، لشکر آباد، کارگاه های کالای الکتریک، نطنز و یا UCF هیچ فعالیتی مغایر با درک آژانس از تعهدات کنونی ایران در خصوص تعلیق انجام نشده است.

ج) یافته ها و گام های بعدی

- آژانس از اطلاعات جدیدی که اخیراً ایران در پاسخ به درخواست آژانس ارائه نمود، استقبال می کند. هرچند که فرآیند ارائه اطلاعات، گاهی اوقات لازم است تسریع شود. در بعضی موارد مثل روشن سازی ایران درباره اظهارنامه های اولیه متعاقب پروتکل الحاقی، ارائه این اطلاعات فوری بوده است. آژانس همچنین از همکاری ایران در اعطای دسترسی به اماکن در پاسخ به درخواست های آژانس از جمله سایت لویزان - شیان، استقبال می کند.
- اگرچه آژانس هنوز در موقعیتی نیست که بتواند نتیجه گیری قطعی درباره صحیح و کامل بودن اظهارنامه های ایران درباره تمامی جنبه های برنامه های هسته ای آن نماید، آژانس همچنان در درک این برنامه پیشرفت مداوم می کند. در این زمینه، بررسی های آژانس به نقطه ای رسیده است که در رابطه با دو موضوعی که قبلاً توسط آژانس مشخصاً نیازمند بررسی بود (یعنی

فعالیت های اظهارشده غنی سازی لیزر و آزمایش های اظهارشده مربوط به تبدیل اورانیوم)، پیگیرهای بعدی به عنوان موضوع اجرای عادی پادمان انجام خواهد شد.

- برای درک دامنه و ماهیت برنامه غنی سازی ایران، دو موضوع همچنان کلیدی است: اولین موضوع مربوط به منشأ آلودگی های اورانیوم است. پیشرفت هایی در جهت مشخص کردن منشأ آلودگی های اورانیوم با غنای بالا که در کارگاه شرکت کالای الکتریک و نطنز یافت شده بود، حاصل گردیده است. براساس تجزیه و تحلیل هایی که تاکنون آژانس انجام داده است، منطقی به نظر می رسد که آلودگی های با غنای بالای یافت شده در آن محل ها در نتیجه غنی سازی ایران در کارگاه کالای الکتریک یا نطنز نباشد. آژانس همچنین به تلاش خود در درک منشأ آلودگی های اورانیوم با غنای پائین ادامه خواهد داد. دومین موضوع مربوط به گستره تلاش ایران برای واردات، ساخت و استفاده از سانتریفیوژ های P₁ و P₂ است. در عین حالی که آژانس درک بهتری از تلاش های ایران در مورد این دو طرح پیدا کرده است، ولی کارهای بیشتری توسط آژانس مورد نیاز است از جمله تأیید اظهارات ایران درباره فقدان هرگونه فعالیت در مورد سانتریفیوژ P₂ بین سال های ۱۹۹۵ و ۲۰۰۲ و اقدامات خرید مربوط به سانتریفیوژ P₂.

- موضوعات دیگری نیز نیاز به پیگیری دارد، برای مثال چارچوب زمانی آزمایش های جداسازی پلوتونیوم.

- آژانس قادر بوده است تعلیق فعالیت های مربوط به غنی سازی ایران را در تأسیسات و سایت های مشخصی تأیید نماید و همچنین توانسته است تأیید کند که تاکنون هیچ گونه فعالیتی در آن اماکن مغایر با درک آژانس از تعهدات کنونی تعلیق توسط ایران، مشاهده ننموده است.

- آژانس از همکاری کشورهای دیگر در پاسخ به درخواست آژانس که در توانایی آن در حل بعضی از موضوعات باقی مانده کلیدی است، استقبال می کند. اطلاعاتی که تاکنون از کشورهای دیگر دریافت شده، برای درک برخی جنبه های آلودگی اورانیوم که در ایران پیدا شده مفید بوده است. آژانس برای حل و فصل این مسائل، همچنان از سایر کشورها می خواهد که به صورت فعالانه به آژانس مساعدت نمایند.

۲. بیانیه جمهوری اسلامی ایران در شورای حکام^۱

آقای رئیس

گزارش ماه سپتامبر مدیرکل، تصویر امیدبخشی از همکاری ایران را ارائه داد که آژانس را نسبت به پیشرفت سریع به سمت حل و فصل موضوعات باقی مانده قادر می سازد. پایان این مسائل به وضوح قابل تصور بوده و هست. عجیب اینجاست که چنان روند مثبتی، واکنش متناسب خود را در برخی محافل به دنبال نداشته است. درحالی که جامعه بین المللی قائل به توسل به رژیم حقوقی موجود آژانس برای روشن شدن سوء تفاهمات و ایجاد اعتماد مجدد بوده اند، عوامل تندرو در یک کشور (آمریکا) که همواره نسبت به کارایی و فایده آژانس و سازوکارهای چندجانبه مشابه بی اعتنایی نشان داده اند، به محض آن که متوجه شده اند آن رفتار جنون آمیزی را که برای ایجاد آن سرمایه گذاری سنگینی که کرده اند در حال از میان رفتن است، احساس خطر کرده اند. راه حل این عوامل تندرو، تلاش برای توقف عجلولانه این روند و فضا سازی برای تقابل بوده است. این دقیقاً همان چیزی است که آن ها تمام منابع عظیم خود را برای تحقق آن به کار گرفتند. از این رو، تعجب انگیز نیست که در ردپایی که آن ها در پیش نویس قطعنامه برجای گذاشتند، بگوئیم این قطعنامه حاوی ناسازگارترین متن در مورد این موضوع تاکنون و بیگانه با ادبیات و روح گزارش است.

اتخاذ این تاکتیک مخرب، شکست و ضربه ای برای آژانس است. شکستی که شاید به واسطه آن بایستی بابت از دست دادن بهترین فرصت برای افزایش اعتبار و تمامیت آژانس و حرکت به سمت حل و فصل موضوع و اجتناب از تقابل افسوس خورد. اجازه دهید بیشتر توضیح دهم:

از سپتامبر گذشته، بازرسی های بیشتری در ایران نسبت به هر کشور دیگری در طول تاریخ راستی آزمایی های پادمان آژانس انجام گرفته است. در واقع، پس از انجام بیش از ۸۰۰ نفر روز بازرسی شامل بازرسی های سرزده، نه تنها هیچ تردید و ابهامی ایجاد نشده بلکه درحقیقت یافته اولیه مدیرکل مبنی بر این که تا این تاریخ هیچ مدرک و گواهی که اثبات کند مواد و فعالیت های قبلاً اظهار نشده هسته ای با برنامه سلاح هسته ای مرتبط بوده وجود نداشته است را صحت گذاشته است؛ یافته ای که شورای حکام همواره راه را بر شناسایی آن بسته است.

---

^۱ این بیانیه توسط پیروز حسینی، سفیر و نماینده جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان های بین المللی در وین قرائت شده است.

ایران در بالاترین سطوح همواره اعلام داشته که از منظر راهبردی، سیاسی، اقتصادی، دینی و اخلاقی تولید، برخورداری و استفاده از سلاح های هسته ای و دیگر سلاح های کشتار جمعی برای آن خطرناک، غیرمنطقی و غیرقابل قبول است. از این رو، ایران هرگز به دنبال سلاح های هسته ای نبوده و در عین حال، همواره بر حق خود در تمام زمینه های فناوری صلح آمیز هسته ای پافشاری کرده و خواهد کرد.

به منظور تأمین اعتماد درازمدت جامعه بین المللی در قالب یک رژیم حقوقی چندجانبه قابل قبول، ایران در دسامبر ۲۰۰۳ پروتکل الحاقی را امضاء و اجرای آن را بلافاصله آغاز کرد. در می ۲۰۰۴، ایران اظهاریه های اولیه خود را در ۱۰۳۳ صفحه تهیه کرد که در واقع نوعی رکوردشکنی از جانب ایران در ارائه گزارش در چارچوب زمانی تعیین شده در پروتکل بود. ایران سری کامل نسخه اصلاح شده اظهاریه های اولیه خود از جمله اطلاعات تفصیلی در مورد برنامه تحقیق و توسعه خود طی ده سال آینده و همچنین اظهارنامه های مربوط به صادرات و واردات خود را به آژانس ارائه کرده است. به علاوه، ایران امکان ۱۳ مورد دسترسی تکمیلی به اماکن مختلف را بر طبق ماده ۴ پروتکل که اغلب این دسترسی ها تنها با ۲ ساعت اعلام قبلی بوده اند، فراهم نمود. اکنون که مسائل باقی مانده به حل و فصل خود نزدیک می شوند، اجرای پروتکل الحاقی بهترین ابزار تضمین حصول اطمینان جامعه بین المللی در مورد ماهیت صلح آمیز و قانونی برنامه هسته ای ایران است.

به عنوان یک اقدام اعتمادساز و متعاقب تفاهم با سه کشور بزرگ اروپایی (EU۳)، ایران در رویکردی ویژه و استثنایی و داوطلبانه اقدام به تعلیق فعالیت های قانونی و برحق غنی سازی اورانیوم نمود. ایران این اقدامات داوطلبانه را در نتیجه توافق با سه کشور اروپایی انجام داد، توافقی که تعهدات متقابلی را نیز در پی داشت. ایران به نوبل خود به این توافق به طور کامل عمل کرد و برپایل تفاهمات به عمل آمده به آژانس اجازه داد این اقدامات داوطلبانه را راستی آزمایی کند که راستی آزمایی ها به درستی انجام و گزارش آن تسلیم اجلاس قبلی شورای حکام شد. طرف مقابل، مایل به همکاری و عمل به تعهدات خود نبود. از این رو، حوزه و گستره تعلیق به همان نسبت تعدیل گردید. ایران یک بار دیگر اقدام داوطلبانه خود را به طور کامل انجام داد و آژانس آن را راستی آزمایی کرد. قاعدتاً نباید هیچ سوء تفاهمی در مورد ماهیت غیرالزام آور و کاملاً داوطلبانه این اقدامات وجود داشته باشد. هرگام و هر اقدام در زمینه اعتمادسازی تنها می تواند منشأ تفاهمات و توافقات سیاسی و نه مطالبات و خواسته های فراحقوقی و فراقانونی داشته باشد.

یافته ها، جمع بندی ها و ارزیابی های مدیرکل در گزارش او بر روند کاملاً مثبت همکاری ها و پیشرفت تحقیقاتی شهادت می دهد که به سمت تأیید جامع اظهارات و فعالیت های ایران نزدیک می شود. اجازه می خواهم به طور موجز، برخی از این موارد را ذکر کنم: "مدیرکل از ارائه اطلاعات اضافی اخیر توسط ایران در پاسخ به درخواست های آژانس از جمله ارائه سریع توضیحات در مورد اظهاریه اولیه ایران درخصوص پروتکل الحاقی استقبال کرده است. آژانس به پیشرفت مداوم خود در درک برنامه هسته ای ایران و این که این تحول رو به رشد به آژانس در جمع بندی های قطعی و تأیید صحت و کامل بودن اظهاریه های ایران در ارتباط با تمام ابعاد برنامه هسته ای اش کمک می کند، ادامه می دهد. تحقیقات پیرامون فعالیت های غنی سازی لیزر و آزمایش های اعلام شده در زمینه تبدیل اورانیوم به نقطه ای رسیده است که پیگیری های بعدی به عنوان یک موضوع مرتبط با اجرای عادی پادمان انجام خواهد شد. آژانس به درک بهتری در مورد تلاش های ایران در رابطه با طراحی، ساخت و استفاده از سانتریفیوژهای P1 و P2 نائل آمده است. و به طور خلاصه این که آژانس در حال پیشرفت مداوم به سمت درک برنامه های هسته ای ایران است.

اکنون اجازه دهید به بررسی موضوع عدم تطابق پیش نویس قطعنامه با گزارش پردازیم. پیش نویس این قطعنامه نخستین مورد از آغاز این فرایند است که هیچ اشاره مثبتی در آن به همکاری ایران به رغم وجود علائم فراوان مثبت در این ارتباط در گزارش مدیرکل، نشده است. تنها وجه مثبت در این زمینه، اشاره کلی مثبت به همکاری ایران با آژانس در گزارش مدیرکل در نسخه اولیه قطعنامه است که به نحوی آشکار از نسخه اصلاح شده حذف شد که از منظر تطابق و سازگاری متن قطعنامه با گزارش مدیرکل، می توان مسیر عمومی تهیه پیش نویس قطعنامه را غیرمنطقی تلقی کرد. به علاوه، چندین یافته بسیار مهم آژانس که در گزارش آمده است، در پیش نویس متن قطعنامه کاملاً نادیده انگاشته شدند که از جمله می توان به موضوع پایان تحقیق پیرامون غنی سازی لیزر و تبدیل اورانیوم و همچنین اعتبار و صحت ادعای ایران مبنی بر منشأ خارجی آلودگی اورانیوم با غنای بالا اشاره کرد. فراموش نمی کنیم که در نوامبر سال گذشته، یک فعالیت شرورانه و خطرناک مانع اشاره به یافته بسیار مهم مدیرکل مبنی بر فقدان مدرکی دال بر انحراف برنامه های هسته ای ایران در متن قطعنامه شد. در واقع، این موضوع تفاوتی ایجاد نکرد. زیرا هرچند آن قطعنامه یافته های مدیرکل را مورد شناسایی قرار نداد، اما بازرسی های جامع و سرزده واقعیت امر را روشن ساخت.

با این وجود، آن چه اهمیت دارد این است که بی‌اعتنایی محض به چنان جمع‌بندی‌های محوری، اصل استقلال و اعتبار رژیم بازرسی‌های آژانس را مخدوش می‌کند. این موضوع نشان می‌دهد که گزارش‌های آژانس برای برخی‌ها که از قدرت خطرناک و ناسالم سوء استفاده برخوردارند، فاقد اهمیت بوده و تنها هنگامی مفید هستند که در جهت تأیید اظهارات و ادعاهای آن‌ها باشند. در غیر این صورت، پیشرفت مستمر کار با آژانس باید دچار اختلال شده و مورد غفلت و چشم‌پوشی قرار می‌گیرد، کما این که در پیش‌نویس قطعنامه کنونی شاهد آن هستیم.

به منظور اجتناب از هرگونه سوء‌ظن و بی‌اعتمادی یا اطلاعات نادرست و برای ثبت در صورتجلسات، مایلم تأکید کنم که اظهارات کانادا مبنی بر الزام شورا بر گزارش‌های قصورها یا موارد نقض در گذشته به شورای امنیت، بیان‌گر قرائت بسیار جزئی و محدود اساسنامه و مفاد آن بوده و به هیچ وجه متضمن تفسیر حقوقی واقعی از آن نیست. در اظهارات نماینده کانادا، چیز جدیدی را بدست نیاوردم. این چیز جدید، همان واقعیت‌های موجود است که در گزارش مدیرکل هم انعکاس یافته و نماینده آمریکا به آن اشاره‌ای نکرده است. اظهارات نماینده آمریکا همانند مواردی که در اجلاس قبلی شورا هم توسط وی تکرار شد، مملو از حدس و گمان‌های نامطمئن است که به وسیله آنها سعی کرده اعضای شورا و مدیرکل و آژانس را متقاعد سازد که ایران برنامه سلاح هسته‌ای دارد. نماینده آمریکا ترجیح می‌دهد گزارش مدیرکل را تا زمانی که با ادعاها و حدس‌های او همخوانی و همراهی ندارد، گوش ندهد و مطالعه نکند. مقامات آمریکا اتهامات را از طریق منابع آزاد به ایران وارد کرده‌اند که ۱۳ مورد از این ادعاها به واسطه دسترسی تکمیلی از سوی آژانس پیگیری شده است و هیچ کدام اظهارات و ادعاهای آمریکا را اثبات نمی‌کنند. نماینده آمریکا را دعوت می‌کنیم ادعای خود را با ارائه هرگونه مدرک درمورد برنامه هسته‌ای ایران جهت اطلاع و توجه مدیرکل و آژانس اثبات کند، مشروط بر آن که آمریکا به پذیرش یافته‌های مدیرکل تن در دهد و به تبع آن از ادعاهای خود عقب‌نشینی کند.

همچنین اجازه می‌خواهم به برخی از موارد مطرح شده توسط نماینده انگلیس پاسخ دهم. او اشاره کرد که اعتمادسازی شبیه یک شیرآب نیست که باز و بسته شود. باید بگوییم که اکنون شیرهای آب پیشرفته‌ای وجود دارد که برای بازوبسته شدن یک سال وقت نمی‌خواهد. یک سال است که ایران به مفاد پروتکل الحاقی عمل می‌کند، کاری که ماحصل خرد جمعی ما مبنی بر اطمینان بخشی درمورد ماهیت صلح‌آمیز برنامه مان است. بخش‌های مهم قطعنامه پیشنهادی، به

خوبی بیان گر وجود نیت و اراده ای مبنی بر عدم تطابق و سازگاری آشکار آن با مفاد گزارش مدیرکل است.

برخی به طور آشکار، نیت و قصد خود را اعلام کرده اند. آن ها با علم به این که یک رویکرد آینده نگر ادعاهای ایران را بیشتر اثبات خواهد کرد و این که گزارش نوامبر برپایه تحقیق بیشتر علاقمند و مفید به تبیین موضوعات باقی مانده است، اذعان کرده اند که با نیت آشکار برای برگرداندن عقربه ساعت به عقب و برگرداندن فرایند به چندسال قبل دست به اقداماتی زده اند. همه ما می دانیم که آن ها نیاز به استفاده از چنان زبان و ادبیاتی دارند تا آن را ابزاری برای تحمیل خواسته های فراقانونی خود قرار دهند.

در هر حال، منظور از چنان اقدامی این نیست که در رأی گیری نشان داده شود. هیئت جمهوری اسلامی ایران توجه کرد که به واسطه استفاده معمولی از مقررات و آئین نامه ها، قطعنامه پیشنهادی بایستی مسیر جداگانه ای پیموده باشد. ما همچنین به اظهارات سفیر انگلیس توجه کردیم که تصمیم داوطلبانه ایران برای تعلیق به عنوان یک اقدام اعتمادساز، یک تعهد حقوقی محسوب نمی شود. ما اصلاحات صورت گرفته از سوی گروه نم، اظهارات نماینده انگلیس و سایرین و همچنین ارزیابی قطعنامه ای که بدون رأی گیری تصویب شد و همچنین واکنش خود را مورد تجزیه و تحلیل قرار خواهیم داد.

۳. بیانیه عدم تعهد در شورای حکام

۱. به نیابت از گروه نم، مایلم از دکتر البرداعی مدیرکل آژانس و دبیرخانه آن به خاطر ارائه گزارش به شورا در مورد اجرای موافقت نامه پادمان ان.پی.تی در جمهوری اسلامی ایران تشکر کنم.
۲. نم، یافته های گذشته مدیرکل را امینی بر این که هیچ مدرکی دال بر انحراف برنامه هسته ای ایران به سمت مقاصد نظامی وجود ندارد، یادآوری می نماید. نم توجه دارد که این گزارش در مورد ایران از ارائه اخیر اطلاعات بیشتر توسط ایران در پاسخ به درخواست های آژانس از جمله ارائه سریع توضیحات از سوی این کشور در زمینه اظهاریه اولیه تحت پروتکل الحاقی استقبال کرده است. نم همچنین با رضایت توجه می نماید که ایران از زمان اجلاس شورا در ماه ژوئن تاکنون، اجازه ۶ مورد دسترسی تکمیلی دیگر را نیز داده است.
۳. نم در راستای گزارش های قبلی، توجه می نماید که در این گزارش نیز آژانس همچنان به پیشرفت مداوم در زمینه درک برنامه هسته ای ایران ادامه می دهد. در این ارتباط، نم انتظار دارد این تحول رو به رشد به آژانس در جمع بندی های قطعی و تأیید صحیح و کامل بودن اظهارات ایران در مورد تمام ابعاد برنامه هسته ای اش کمک کند.
۴. با توجه به دو جنبه فعالیت های غنی سازی لیزر و آزمایش های اظهارشده تبدیل اورانیوم ایران، نم توجه می کند که تحقیقات به نقطه ای رسیده اند که پیگیری های بعدی به عنوان یک موضوع معمولی اجرای پادمان انجام خواهد شد. این یک تحول خوشایند است و به وضوح نشان می دهد که پیشرفت قابل ملاحظه ای به سمت نتیجه گیری نهائی در خصوص ماهیت صلح آمیز فعالیت های هسته ای در ایران مشاهده می شود.
۵. در خصوص موضوع نخست باقی مانده، نم با رضایت توجه می کند که در جهت یافتن منشأ آلودگی اورانیوم یافت شده در برخی اماکن ایران و همچنین اطمینان بخشی در مورد منشأ آلودگی اورانیوم با غنای بالا، پیشرفت حاصل شده است. به علاوه، نم از توجه به این موضوع خرسند است که از زمان آغاز تجزیه و تحلیل های آژانس تاکنون این گفته که منشأ آلودگی در اورانیوم با غنای بالا نمی تواند در نتیجه غنی سازی اورانیوم توسط خود ایران باشد، معقول و موجه به نظر می رسد. در این ارتباط، نم همچنین به حمایت از تلاش های آژانس برای حل و فصل مسئله باقی مانده آلودگی اورانیوم با غنای پائین ادامه می دهد. نم همچنین از همکاری

دیگر کشورها برای کمک به درک جنبه های باقی مانده آلودگی اورانیوم استقبال می کند و استمرار همکاری ها را ترغیب می نماید. نم درمورد موضوع دوم در خصوص تلاش های ایران برای واردات، ساخت و استفاده از طراحی سانتریفیوژهای P₁ و P₂، توجه دارد که آژانس به درک بهتری درمورد تلاش ها و اقدامات ایران درمورد طراحی های هر دو سانتریفیوژ نائل شده است.

۶. نم قدردانی می کند که آژانس توانسته است تعلیق غنی سازی ایران در تأسیسات و سایت های خاصی را تأیید کند که فعالیت این مراکز تاکنون در تناقض با تصمیم داوطلبانه ایران انجام نگرفته است. در این ارتباط، نم بار دیگر برحق بنیادین و تفکیک ناپذیر تمام کشورهای عضو برای توسعه انرژی اتمی در مقاصد صلح آمیز تأکید می کند و تأیید می نماید که این اقدام داوطلبانه، یک اقدام اعتمادساز با ماهیت موقت است که تنها با هدف تسهیل بیشتر پایان دادن این موضوع از دستورکار آژانس صورت می گیرد.

۷. نم در انتظار گزارش بعدی مدیرکل است و اعتقاد دارد که این موضوع باید صرفاً درچارچوب فنی حل و فصل شود. بدین منظور، نم برای تصمیم گیری آژانس از طریق اجماع و پایان سریع مسئله و برداشتن آن از دستورکار اجلاس آتی شورا و عادی شدن وضعیت، اهمیت بسیاری قائل است.

۴. قطعنامه شورای حکام^۱

شورای حکام

الف) با تأکید بر قطعنامه های مصوب شورای حکام در تاریخ ۱۸ ژوئن ۲۰۰۴، ۱۳ مارس ۲۰۰۴، ۲۶ نوامبر ۲۰۰۳، ۱۲ سپتامبر ۲۰۰۳ و مذاکرات شورا در ۱۹ ژوئن ۲۰۰۳؛

ب) با قدردانی از گزارش مورخ اول سپتامبر ۲۰۰۴ مدیرکل درخصوص پیشرفت اجرای پادمان در ایران؛

ج) با تأیید روند کلی مثبت همکاری ایران با آژانس که در گزارش مدیرکل ذکر شده، البته در حالی که روند ارائه اطلاعات موردنیاز در برخی موارد باید تسریع می شد، از جمله کار زیادی هنوز درباره برخی موضوعات قابل توجه نظیر اطلاعات مربوط به آلودگی و نیز اهداف برنامهل سانتریفیوژ p2 لازم است تا روند کار را بهبود بخشد، برای مثال همچنین اطلاعات کامل یک دورل زمانی از آزمایش های جداسازی پلونیوم لازم است؛

د) با اعلام نگرانی جدی از این که طبق گزارش مدیرکل، ایران به درخواست های مکرر شورا در راستای اقدامات اطمینان ساز برای تعلیق تمامی فعالیت های غنی سازی و بازفرآوری مواد شکافت پذیر، اعتناء نکرده است؛

ه) و نیز با نگرانی از این که ایران برخلاف نظر شورای حکام قصد دارد به عنوان بخشی از فرآیند غنی سازی آزمایشی، ۳۷ تن کیک زرد را در تأسیسات تبدیل اورانیوم اصفهان مورد استفاده قرار دهد، موضوعی که خلاف درخواست شورا در قطعنامه ۱۸ ژوئن ۲۰۰۴ می باشد؛

و) ضمن به رسمیت شناختن نیاز و حق کشورها برای توسعه و کاربرد عملی از انرژی اتمی در مقاصد صلح آمیز مثل تولید برق، به گونه ای هماهنگ با تعهداتشان در قبال معاهده NPT و با ملحوظ داشتن نیاز کشورهای درحال توسعه به این نوع انرژی؛ و

ز) با تأکید بر نیاز به پادمان کارآمد جهت جلوگیری از استفاده از مواد اتمی در مقاصد ممنوعه که مغایر موافقت نامه است و تأکید بر اهمیت حیاتی پادمان مؤثر برای تسهیل همکاری در حوزه انرژی اتمی:

۱. از ایران می خواهد تا فوراً و به گونه مثبت، به گزارش ها و درخواست های مدیرکل مبنی بر

ارائه دسترسی به اماکن، اشخاص و اطلاعات مربوطه وفق توافقات پادمانی در هر زمان پاسخ

دهد. همچنین اطلاعات بیشتری را که می تواند درک آژانس از مسائل باقی مانده و ماهیت

---

^۱ GOV/۲۰۰۴/۷۹, ۱۸ September ۲۰۰۴.

- برنامه های هسته ای ایران را کامل کند در دسترس گذارد، نظیر ماهیت برنامه غنی سازی و مراحل مختلف گفتگو برای روشن کردن سؤالات باقی مانده قبل از نشست آینده شورا در ۲۵ نوامبر، خصوصاً شامل منابع و دلیل غنی سازی، واردات، تولید و استفاده از سانتریفیوژ.
۲. بر تداوم عمل ایران مطابق با پروتکل الحاقی، شامل ایجاد همه گونه دسترسی های آنی تأکید و یک بار دیگر از ایران تصویب بدون تأخیر آن را درخواست می کند.
۳. عمیقاً ابراز تأسف می نمایم که تصمیمات ایران برای تعلیق فعالیت های غنی سازی و بازفرآوری که در ۲۹ دسامبر ۲۰۰۳ و ۲۴ فوریه ۲۰۰۴ به آژانس اظهار شده بود، به طور چشمگیری درک آژانس از میزان تعهدات این کشور را مشکل می کند. با توجه به این که ایران از آن زمان تاکنون از برخی از آن تصمیمات منصرف شده، از این کشور می خواهد سریعاً و به شکل قابل اثباتی تمامی فعالیت های مربوط به غنی سازی را به حالت تعلیق درآورد، شامل تولید و واردات قطعات سانتریفیوژ، آماده سازی و آزمایش آن، تولید فرآورده های تغذیه سانتریفیوژ شامل تست مواد در کارخانه یوسی.اف اصفهان، تحت راستی آزمایی های آژانس و همچنین آماده سازی یک گزارش جامع طبق بند ۷ اجرایی زیر.
۴. از ایران می خواهد به عنوان معیار دیگر اعتمادسازی، داوطلبانه در تصمیمش برای شروع ساخت رآکتور تحقیقاتی آب سنگین در اراک تجدیدنظر کند.
۵. متذکر می شود که همکاری کامل و بی درنگ با آژانس از سوی تمامی کشورهای ثالث برای آشکار شدن برخی مسائل باقی مانده، اقدامات انجام شده تاکنون را تسریع می بخشد.
۶. از مدیرکل و دبیرخانه برای اقدامات فنی و بی طرفانه جهت اجرای موافقت نامه پادمان ایران و تصویب سریع پروتکل الحاقی در ایران و همچنین بررسی تعلیق فعالیت های مربوط به غنی سازی و بازفرآوری ایران و تحقیق درباره مسیرها و منابع تأمین کننده، قدردانی می کند.
۷. از مدیرکل می خواهد که برای نشست آینده شورای حکام، این گزارشات را آماده کند:
- یک گزارش از اجرای موارد مقرر در این قطعنامه.
  - گزارشی درباره کل یافته های مربوط به برنامه هسته ای ایران از مقطع سپتامبر ۲۰۰۲ تاکنون که شامل تصویر مناسبی از همکاری گذشته و حال ایران با آژانس باشد.
  - گزارشی درباره ارزیابی زمان پیشرفت بخش های مختلف برنامه هسته ای ایران و گزارشی توصیفی درباره همکاری ایران با آژانس.

- چکیده نتایج تحقیقات آژانس در ایران در طول این مدت و ارزیابی دقیق در خصوص اعمال این نتایج در موارد جزئی و کلی با تمرکز روی اجرای موافقت نامه پادمان ایران.
- ۸. همچنین از مدیرکل درخواست می کند که گزارشی از پیشرفت نحوه پاسخگویی ایران به درخواست های شورای حکام در قطعنامه ژوئن ۲۰۰۴ به خصوص درخواست های مربوط به تعلیق کامل و فعالیت های مرتبط با بازفرآوری و غنی سازی ارائه نماید.
- ۹. در نشست ماه نوامبر آینده شورا، در مورد کفایت یا نیاز به هرگونه اقدام تکمیلی مرتبط با این موارد تصمیم خواهد گرفت:
- وظائف ایران در قبال موافقت نامه پادمان NPT.
- درخواست های شورای حکام از ایران در قطعنامه های گذشته و این قطعنامه، در جهت سنجش میزان اعتمادسازی.
- ۱۰. تصمیم می گیرد که موضوع همچنان در دستورکار آن باشد.